

Του Παναγιώτη Κακαλή

«Ανάπτυξη με λιτότητα» ή «ανάπτυξη με "ρεαλιστικές και κοστολογημένες" παροχές»;... Ποιος είναι ο καλύτερος διαπραγματευτής για το χρέος; Ο Α. Σαμαράς που καλοπιάνει τους δανειστές ή ο Α. Τσίπρας που βάζει ως (μόνη) «κόκκινη γραμμή» την αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης»; ΝΔ ή ΣΥΡΙΖΑ;

Σε αυτά τα (ψευτο)διλήμματα συνοψίζεται το πολιτικό «διά ταύτα» των εξαγγελιών και των προγραμμάτων που παρουσίασαν φέτος στη ΔΕΘ ο πρωθυπουργός και ο αρχηγός του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Δεν το έκρυψαν άλλωστε ότι αυτά τα ψευτοδιλήμματα θα κυριαρχήσουν στην εκλογική αναμέτρηση που άτυπα έχει ήδη ξεκινήσει καθώς προεξοφλείται ότι δεν θα υπάρξει εκλογή νέου προέδρου της Δημοκρατίας από αυτή τη Βουλή, κυρίως επειδή οι ανυπέρβλητες δυσκολίες στη διαχείριση της κρίσης χρειάζονται «εθνική συστράτευση» κατά την έκφραση του προέδρου του ΠΑΣΟΚ.

Από την άλλη αυτά καθαυτά τα διλήμματα που βάζουν στο λαό τα δύο «μεγάλα» κόμματα φανερώουν πεντακάθαρα ότι μεταξύ τους δεν υπάρχουν ουσιαστικές, στρατηγικού χαρακτήρα διαφορές όσον αφορά την πολιτική τους και η αντιπαράθεση μεταξύ τους αποσκοπεί στο να πείσουν το λαό να διαλέξει τον «καταλληλότερο» διαχειριστή που θα οδηγήσει τη χώρα στην πολυπόθητη «ανάπτυξη». «Ανάπτυξη» όμως που έχει ξεκάθαρο ταξικό πρόσημο, που θεωρεί ως δεδομένο ότι μεγάλος νικητής θα είναι το κεφάλαιο και μεγάλος χαμένος ο λαός.

Αν κάτι επιβεβαίωσαν οι ομιλίες των δύο πολιτικών αρχηγών στη ΔΕΘ ήταν ακριβώς ότι η αμφισβήτηση των «πυλώνων» του συστήματος και (άρα) των αιτιών που προκάλεσαν την κρίση είναι αδιανόητη, ενώ υπάρχει πλήρης πειθαρχία και συμμόρφωση στις στρατηγικές επιλογές του ευρωπαϊκού κεφαλαίου για την έξοδο από αυτή, μέσω της δραστηρικής υποτίμησης της εργατικής δύναμης, της ραγδαίας πτωχοποίησης και εξαθλίωσης των λαών.

Αυτός όμως είναι ο πραγματικός λόγος που πέφτει στο κενό η απεγνωσμένη προσπάθεια των ηγεσιών της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ να καλλιεργήσουν ψεύτικες ελπίδες στο λαό, όσο και αν ο τελευταίος δεν συνειδητοποιεί πλήρως τις βαθύτερες αιτίες της δυστυχίας του και δεν οργανώνει την αντεπίθεσή του. Οι διαβεβαιώσεις του **Α. Σαμαρά** ότι με την πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση «*βγαίνουμε από την ύφεση! Βγαίνουμε από την κρίση! Τελειώνει η εποχή των Μνημονίων!...και η Ελλάδα είναι έτοιμη να κάνει το μεγάλο άλμα προς τα μπρος με όπλο της την αλήθεια*»(!), μόνο ειρωνικά μειδιάματα προκαλούν και πείθουν μόνο όσους θέλουν να καταπιούν το παραμύθι. Το ίδιο ισχύει για τις διαβεβαιώσεις του Α. Τσίπρα ότι το κόμμα του διαθέτει «*ένα σχέδιο ελπίδας, προοπτικής και δικαιοσύνης για την έξοδο από τη κρίση*», που όμως η υλοποίησή του εξαρτάται πλήρως... από τη συναίνεση και τα λεφτά των δανειστών.

Ο τελευταίος μάλιστα στην προσπάθειά του να δείξει ότι δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα στην «ομαλή ροή» των χρημάτων αυτών έφτασε στο σημείο να ισχυριστεί ανερευθρίαστα ότι τάχα «*η Ευρώπη κάνει, έστω και δειλά, βήματα προς τα εμπρός*»(!) «*γιατί, επιτέλους, συνειδητοποιεί ότι η λιτότητα, εκτός από ατελέσφορη και αδιέξοδη στην αντιμετώπιση της κρίσης, τώρα αποδεικνύεται και επικίνδυνη*», αναπαράγοντας εκ νέου τα παραμύθια για τον περιβόητο «άνεμο αλλαγής» που πνέει διαρκώς τα τελευταία χρόνια στην ΕΕ και φουσκώνει κάθε φορά που αναλαμβάνει μια δήθεν «αντιμερκελικική» κυβέρνηση σε μια χώρα (βλέπε Ολάντ, Ρέντσι, κ.ο.κ.) ή ακόμα και όταν μπήκαν στην κυβέρνηση του μεγάλου συνασπισμού της Γερμανίας οι σοσιαλδημοκράτες. Προκειμένου να στηρίξει τους μετέωρους και άκρως παραπλανητικούς για το λαό ισχυρισμούς τους ο Α. Τσίπρας δεν δίστασε να παρουσιάσει τα τελευταία φιλοτραπεζικά -φιλομονοπωλιακά μέτρα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) ως

«ρωγμές στο τείχος του Βερολίνου»(!).

Το βέβαιο πάντως είναι ότι δεν πρόκειται να υπάρξει αισθητή βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού είτε εφαρμοστεί το «νεοφιλελεύθερο» μείγμα της πολιτικής που εξήγγειλε ο Α. Σαμαράς είτε το «νεοκεϋνσιανό» που εξήγγειλε ο Α. Τσίπρας. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται ούτε καν να ανακοπεί η ραγδαία εξάπλωση της **απόλυτης φτώχειας**, είτε υλοποιηθούν οι δήθεν φοροελαφρύνσεις του Α. Σαμαρά είτε οι «ρεαλιστικές» και κοστολογημένες παροχές του Α. Τσίπρα.

-Παρά τα αντιθέτως λεγόμενα, δεν πρόκειται να σταματήσει η άγρια λιτότητα σε βάρος του λαού, εκτός των άλλων, γιατί και οι δύο ομνύουν στους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, στην ανάγκη εξάλειψης των ελλειμμάτων και στη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων. Εγγύηση για την απρόσκοπτη συνέχιση της εφαρμοζόμενης πολιτικής είναι η κατηγορηματική διαβεβαίωση και των δύο ότι δεν πρόκειται να προχωρήσουν σε «μονομερείς ενέργειες» που θα προκαλέσουν την «επιθετική» αντίδραση των δανειστών. **Αλήθεια ποια διαπραγμάτευση μπορεί να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ με τους δανειστές και εταίρους, από τη στιγμή που η συνέχιση της λιτότητας είναι απαραίτητος όρος για την εκταμίευση των κοινοτικών κονδυλίων, στα οποία όμως στηρίζεται κατ' εξοχήν για να χρηματοδοτήσει το μεγαλύτερο μέρος των «παροχών» που εξήγγειλε ο πρόεδρός του;**

-Παρομοίως δεν πρόκειται να μειωθεί η **υψηλή ανεργία**, είτε υλοποιηθεί το πρόγραμμα των 770.000 νέων θέσεων εργασίας μέχρι το 2020, που υπόσχονται τα κόμματα της συγκυβέρνησης, είτε το διετές πρόγραμμα των 300.000 νέων θέσεων ύψους 5 δις που επαγγέλλεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Ακριβώς γιατί πρόκειται για επιδοτούμενες, προσωρινές θέσεις εργασίας, που καταργούνται όταν τελειώνουν οι επιδοτήσεις...Την ίδια στιγμή οι πολυπόθητες επενδύσεις παραμένουν άπιαστο όνειρο, παρά το γεγονός ότι η κυβέρνηση έδωσε «γη και ύδωρ» στις πολυεθνικές, ενώ καταρρέει παταγωδώς και ο μύθος ότι τάχα μόνο ο ιδιωτικός τομέας και οι επιχειρήσεις δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Και αυτό παρά την καταβαράθρωση του λεγόμενου «κόστους εργασίας» και τη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων. Αγνοώντας τις εξαγγελίες των δύο κομμάτων τόσο ο ΟΟΣΑ όσο και η ΕΕ προβλέπουν ότι η ανεργία θα παραμείνει στα σημερινά υψηλά επίπεδα του 27% και το 2015, ενώ μέχρι το 2020 δεν θα πέσει κάτω από 20%-22%...

-Οι **μισθοί πείνας** δεν πρόκειται να αυξηθούν στο ορατό μέλλον είτε ισχύσει το σημερινό καθεστώς με τις καταργημένες συλλογικές συμβάσεις και τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από την εκάστοτε κυβέρνηση είτε εφαρμοστεί η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, για επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ. Αντίθετα θα μεγαλώσει σημαντικά ο αριθμός των εργαζομένων που αμείβονται με μισθούς που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, που απασχολούνται κυρίως με ευέλικτες μορφές απασχόλησης, μειωμένο ωράριο, μερική απασχόληση, ενοικίαση κ.ο.κ. και αμείβονται με 300 -400 ευρώ καθαρά! Ήδη στην κατηγορία αυτή ανήκουν 500.000 εργαζόμενοι, σε σύνολο 1.371.450 μισθωτών, δηλαδή ένας στους τρεις. Η τάση για αυτή την κατηγορία είναι αυξητική καθώς τα ίδια τα στοιχεία του υπουργείου Εργασίας δείχνουν ότι μία στις δύο προσλήψεις είναι με μερική ή εκ περιτροπής απασχόληση. Η δραστική μείωση του εργασιακού κόστους είναι η υπ' αριθμόν ένα διαρθρωτική μεταρρύθμιση που υλοποιούν τα όργανα της ΕΕ για να βγει νικηφόρα το κεφάλαιο από την κρίση του. Σε αυτό δεν υπάρχουν επί της ουσίας διαφωνίες από τα δύο κόμματα, παρά τις φραστικές αντιρρήσεις για το θεαθήναι.

-Οι **συντάξεις**, από τις οποίες επιβιώνει το 44% του πληθυσμού, κινδυνεύουν άμεσα να μετατραπούν σε προνοιακό επίδομα, ως απόρροια της κατάρρευσης των ασφαλιστικών ταμείων λόγω της υψηλής ανεργίας, των ανασφάλιστων εργαζομένων, των εργαζομένων με ευέλικτες μορφές απασχόλησης και μισθούς των 300-400 ευρώ. Το άγριο πετσόκομμα των συντάξεων που προηγήθηκε έδωσε παράταση ζωής κατά δύο χρόνια στο ασφαλιστικό σύστημα, σύμφωνα με το Ινστιτούτο της ΓΣΕΕ, αλλά το νέο ασφαλιστικό που έρχεται μέχρι το τέλος του χρόνου θα μειώσει ακόμα και τις κατώτατες συντάξεις στο όνομα της «βιωσιμότητας». Πόσο μπορεί άραγε να βελτιώσει την κατάσταση η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για 13η σύνταξη στους συνταξιούχους που παίρνουν 430 ευρώ καθαρά;

-Η **φοροεπιδρομή και φοροληστεία του λαού** δεν πρόκειται να «αναχαιτιστεί» είτε διορθωθούν οι «αδικίες» του ΕΝΦΙΑ είτε καταργηθεί και στη θέση του εφαρμοστεί ο ΦΜΑΠ. Και αυτό γιατί οι έμμεσοι φόροι, οι πιο επαχθείς για τα λαϊκά στρώματα, όχι μόνο δεν πρόκειται να μειωθούν αλλά θα αυξηθούν -προαναγγέλλεται ήδη αύξηση ΦΠΑ στα βασικά είδη διατροφής- ενώ έχουν γίνει αβάσταχτοι οι φόροι στο εισόδημα των μισθωτών, συνταξιούχων, αυτοαπασχολούμενων. Την ίδια ώρα το κεφάλαιο θεσπίζουν συνεχείς φοροπαλλαγές για το κεφάλαιο.

-Καμία ανακούφιση στα λαϊκά νοικοκυριά, τους επαγγελματιοβιοτέχνες ή τους φτωχούς αγρότες δεν πρόκειται να υπάρξει από τη σχεδιαζόμενη **ρύθμιση των «κόκκινων δανείων»** της συγκυβέρνησης ή τη «σεισάχθεια» του ΣΥΡΙΖΑ, αφού τα δύο κόμματα έχουν ως βασικό γνώμονα τη θωράκιση του ανακεφαλαιοποιημένου τραπεζικού συστήματος. Με αυτό το δεδομένο οι μαζικοί πλειστηριασμοί κατοικιών και τα λουκέτα σε μαγαζιά τον επόμενο χρόνο θα αυξηθούν με γεωμετρική πρόοδο.

Είναι ολοφάνερο λοιπόν ότι τα προγράμματα που εξήγγειλαν οι Α. Σαμαράς και Α. Τσίπρας στη ΔΕΘ δεν μπορούν να δώσουν φιλολαϊκή λύση στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, όπως αυτό της υψηλής ανεργίας, των μισθών και συντάξεων πείνας, της διάλυσης της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας. **Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ «για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την επανεκκίνηση της οικονομίας» δεν κάνει τη διαφορά υπέρ του λαού. Αντίθετα είναι «κοστολογημένο» ακριβώς για να χωρέσει στη στρατηγική ανάκαμψης της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Ακόμα χειρότερα είναι πρόγραμμα για να αποδεχτεί και να υποταχτεί ο λαός σε αυτή τη στρατηγική.** Γιατί τι άλλο σημαίνει, για παράδειγμα, να δίνεις 7 ευρώ την ημέρα (!) σε μια άπορη οικογένεια για κουπόνια σίτισης, δίχως την ίδια στιγμή να υπάρχει διακηρυγμένος στόχος για σύγκρουση και ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου;

Το ζητούμενο όμως σήμερα βρίσκεται στον αντίποδα της εφαρμοζόμενης βάρβαρης πολιτικής, δηλαδή ένα «εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της οικονομίας» που θα βρίσκεται σε απειθαρχία και ρήξη με τη στρατηγική και τους πυλώνες του κεφαλαίου, με τους σιδερένιους νόμους του ευρώ και την ΕΕ που συνθλίβουν και εξαθλιώνουν τους λαούς. Ένα πρόγραμμα που θα στηρίζεται στην εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων με ταυτόχρονη εγκαθίδρυση εργατικού και λαϊκού ελέγχου, δεν θα αναγνωρίζει το χρέος που δημιούργησε το κεφάλαιο και θα προχωρήσει στη μονομερή διαγραφή του, θα ακυρώσει όλα τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους, θα φορολογήσει με υψηλό συντελεστή το κεφάλαιο, θα αξιοποιήσει της πλουτοπαραγωγικές πηγές, θα στηρίξει την έρευνα, θα διασφαλίσει τη δωρεάν παιδεία και υγεία, θα βγάλει τη χώρα από το ΝΑΤΟ και τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς... Το πρόγραμμα αυτό, που θα έχει σταθερά ανοιχτό τον ορίζοντα στο σοσιαλισμό, μπορεί να εφαρμοστεί μόνο αν έχει την ενεργή στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού, που άμεσα πρέπει να πάρει την υπόθεση στα χέρια και να οργανώσει την αντεπίθεσή του.

ΥΓ. **«Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό στους Ευρωπαίους είναι πως μια πολιτική αλλαγή στην Ελλάδα δεν είναι μια απειλή για την Ευρώπη, αλλά μια πρόκληση προκειμένου να βρεθεί μια λύση στο κοινό μας πρόβλημα».** Αυτό τόνισε ο Αλέξης Τσίπρας μιλώντας στο τηλεοπτικό δίκτυο CNBC, στο περιθώριο του φόρουμ Ambrossetti Club στη λίμνη Κόμο. Όβερ, το μήνυμα ελήφθη.

Πηγή: kordatos.org